

Det andet er, at hvis det virkelig skulle være udtryk for en socialistisk politik, at man i en tid med høj arbejdsløshed så gør, som SF foreslår, nemlig at man bruger penge til investeringer i renovation af vand- og kloakledninger, energibesparelser i private hjem, som skal udføres af private arbejdsgivere, så er jeg stolt af at være socialist.

Formanden:

Så er det finansministeren, som spørgsmålet var til.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det skal der også være nogen, der er, om end det er en uddøende race.

Må jeg sige i forbindelse med det om spildevand og kloak, at der er fuld adgang for alle kommuner til at investere alle de penge, de vil. Der er fuld låneadgang. Der er overhovedet ikke nogen begrænsning. Der er fuld låneadgang til at gennemføre det arbejde.

Men det er da rigtigt, at hvis man laver regnestykker over, hvor mange job man kan få ud af at bruge endnu flere penge, så er der jo ingen grænser. Der kan man lave alle mulige regnestykker: 1 mia., 2 mia., 3 mia., 4 mia. kr.

Det, der er vores ansvar, er at sikre, at det, vi vælger at bruge over de offentlige kasser, matcher kapaciteten. Altså hvilken forventet ekspansion der ligger i forårspakken sammen med det, man har i finansloven i forvejen. Og det er det, der er skønnet at være plads til i det bidrag, vi kan yde. Det er ikke et spørgsmål om at få endnu flere i job ved at bruge 10 mia. kr. ekstra. Det er et spørgsmål om, hvad vi forsvarligt kan gøre.

Jeg vil blot sige, at overvismanden for det nuværende Økonomiske Råd siger: Der er ikke brug for det her, og hvis der er brug for det, er det i hvert fald på et langt senere tidspunkt. Nationalbanken siger, at der ikke er brug for det, men at det er økonomisk forsvarligt.

Det synes jeg er en meget god dom, der kommer, når vi har sagt, at vi vil sikre, at det, vi kan gøre inden for det forsvarlige for, at flest muligt er i arbejde, og færrest muligt ledige, det vil vi gøre. Det er præcis det, vi gør med pakken her, som i virkeligheden sikrer, at i år er der 82 pct. af danskerne, otte ud af ti, der får et større rådighedsbeløb; end de ellers ville have haft.

Så når hr. Nicolai Wammen siger, at det er halvdelen, er det ikke rigtigt. Det er i virkelighe-

den otte ud af ti, der får et større rådighedsbeløb på grund af det, vi i alt gennemfører nu i 2004.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Ja, det er jo næsten uden ende det, man kunne have lyst til at gribe fat i.

Men jeg synes, det er meget interessant, at finansministeren siger, at 6.000 job er det, vi kan forsvare. Dem kunne man jo så have fået på en meget billigere måde, kan man sige, så derfor må vi kunne konkludere, at resten er ren ideologi.

Vi vil gerne have de job på den dyrest mulige måde, for så kan vi komme af med vores ideologiske budskab. Og vores ideologiske budskab er ikke, at vi skal forsøge at få vores samfund til værdimæssigt at hænge bedre sammen, eller at vi på anden måde skal styrke det lokale demokrati, eller vi skal gøre nogle andre ting. Nej, vi skal forbruge.

Finansministerens svar på, hvad vi har brug for i Danmark, når man får lejlighed til at køre ren ideologi, er, at så skal vi forbruge. Det synes jeg er et lidt tomt svar og et lidt fattigt svar.

Og når man så kommer og henter sit skyts i fortiden, som finansministeren gør, så kan man kun spørge: Hvorfor ikke rette blikket lidt mod fremtiden og overveje, på hvilken måde man kunne lave noget, som faktisk både kunne afdrage på gælden, mindske vores renteudgifter, hvilket finansministerens forslag ikke gør, og sørge for, at vi fik en strukturel udvikling i vores velfærdssamfund? Men der er finansministeren uden svar, fordi vi ideologisk set skal have kørt den hjem, at den enkelte dansker skal forbruge mere.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Den enkelte dansker skal ikke noget. Det må den enkelte dansker helt selv bestemme.

Jeg håber, at den bevægelse, der breder sig over kloden, at de enkelte husholdninger og familier kan få lov at bestemme lidt mere selv, på et tidspunkt også når Danmark. Der er jo ikke noget krav her om, hvad danskerne skal eller ikke skal. De får en større frihed, end de ellers ville have haft til selv at disponere, og det er jo en sejr i sig selv.

Med hensyn til de 6.000 flere i beskæftigelse vil jeg gerne sige, at det jo skal bygges sammen med det, vi i forvejen har i finansloven. Hvad er det egentlig, der er plads til? Det, vi betaler for,